

ning og Fouragering, og det udtales, at man derfor ikke prisgiver disse Landsdele, de forsvares, naar Landet forsvares, der hvor Faren er. Det var et Program, og jeg vilde ønske, at det var blevet fastholdt: thi det er et af de bedste og fornuftigste Standpunkter, den ærede Opposition kunde indtage, væsentlig det samme, som vi have. Vi betragte ogsaa Sjælland som en naturlig Befæstning, men det er en Fæstning med en Udstrækning af 70 Mil, og derfor ville vi have en Reduite, en sidste og bageste Linie i et befæstet Kjøbenhavn. Her er Forskjellen ikke saa stor. Men vi have senere faaet noget Andet at vide. I Hærløven af 1880 blev der ved Tryk fra Oppositionen gennemført en fornyet Tvedeling af Forvaret. Det blev udtrykkelig fastsat, at Garnisonerne skulde fordeles saaledes, som de nu ere fordelte. Ikke alene blev, stik imod Regjeringens Ønske, alle de Afdelinger liggende, som laa i Sjælland og paa Fyn, men den nyoprettede (3die) Artilleriafdeling blev flyttet over til Sjælland efter udtrykkelig Forlangende af Oppositionen, og jeg tror ogsaa, at det blev udtalt af Oppositionens Ordfører, at man glædede sig over, at nu var Tvedelingen af Landets Forsvar yderligere fastslaaet, en Glæde, som det er meget vanskeligt at bringe i Harmoni med den Udtalelse i Betænkningen af 1875, at Sjælland var vor naturlige Fæstning. Det er fremdeles gjentagende blevet antydet, at det særlig skulde være Flaaden og Torpedovæsenet, der skulde udvikles; men Noget i Modstrid dermed have vi set selv meget bestedne Anmodninger fra Marineministeren om forøget Flaademateriel er bleven afflaaet. For et Aar siden eller to bleve nogle Torpedobaade til „Svar Hvidtfeldt“ nægtede, i alt Fald nægtede til at begynde med. — Saa er det ogsaa blevet anført, at det, det kom an paa, var, at vi som hidtil skulde anvende de naturlige Støttestrukturer. Af disse gives der ganske vist nogle her i Danmark, men de have desværre alle den Egenskab at støtte sig til Havet, og hvad de saa kan bruges til, naar vi ikke ere Herrer paa Havet, gaar over min Forstand. — Man har endvidere fremført noget rent Negativt, en Betragtning, som vel ikke er rigtig, men iøvrigt ret konsekvent: Hvad kan det nytte? Dette Udsagn er blevet betegnet som et Modløsheds og Forsagtheds Evgangelium. Nei, tværtimod! Det er det mest ophøjede Mod, som tænkes kan. Hvis det ogsaa maa være mig tilladt at komme ind paa det gamle Testamente, vil jeg sige, at det er et Mod som Daniels i Bøvekulen, at en Mand paa en Tid, hvor Europa staar bevæbnet til

Tænderne, siger: Hvad kan det nytte? Vi kunne dog slet ikke forsvare os. Det minder om disse afrikanske Missionærer, som udrustede med en Andringsskaf have turdet gaa midt ind mellem Menneffecæderne, hvor ikke Stanley selv med 200 Mand, bevæbnede med Magasingeværer, havde kunnet trænge ind. Det er for mig overordentlig opbyggeligt; jeg vilde ønske, jeg havde en saadan Tro; men jeg vilde ogsaa ønske, at den Mand, som fremsatte dette, tog Konsekvensen deraf og aabent foreslog at affkaffe alt det andet Stads; væk med det Hele! Stil Forslag derom, saa vidste vi, hvorledes Stillingen var; men et saadant Skridt vilde dog næppe vinde almindelig Tilslutning. Det er vistnok ikke Oppositionens Mening, at alt vort Forsvar skal affkaffes. — De sidste Oplysninger eller rettere de næstsidste Oplysninger, vi have faaet om den ærede Oppositions Stilling, var ved Finantslovens Behandling i Fjor, og det var — hvis det er et parlamentarisk Udtryk — noget af det Stiveste, jeg har hørt. Det var Oppositionens Ordfører, der udtalte, at vi nok skulde holde paa det levende Værn, men at alt Materiel, som kunde bruges i en Krig mellem europæiske Stormagter, vilde være en Livsfare for vort Land, ligesom en ladet Revolver i Haanden paa et 3-Aars Barn. Alt muligt Materiel, som kan bruges i en Konflikt med en Stormagt, skal være farligt for os. Saa staa vi altsaa fuldstændig vaabenløse med det levende Værn. Vi ende med det eneste naturlige Kampmiddel, med de knyttede Næver; det er det Hele, der bliver tilbage.

Jeg kan dog ikke tro, det er Oppositionens Mening, at Danmarks Forsvar skulde ordnes saaledes, skjøndt det staar at læse i Rigsdagstidenden. Jeg var derfor meget spændt paa, hvad vi skulde høre ved denne Leilighed, hvor Befæstningssagen forelaa særlig til Behandling og ikke sammenblandet med mange andre Sager, saaledes som Tilfældet var ved Finantsloven; men jeg er der bleven skuffet. Jeg har ikke faaet Noget at vide om, hvad den ærede Opposition vil. Jeg har faaet ganske almindelige kritiske Bemærkninger om, hvad der er galt her og der; men jeg har ikke hørt Noget om, hvorledes man tænker sig Landets Forsvar ordnet uden en Befæstning. Jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Oppositions Ordfører: Hvad skal der sættes i Stedet? Jeg forlanger ingen detailleret Plan, men kun en Oplysning om, hvorledes man i det Store og Hele har tænkt sig Landets Forsvar ordnet uden en Befæstning ved Kjøbenhavn. Jeg skal, inden jeg slutter, tillade mig at omtale nogle en-